

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

3^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 15 Μαρτίου 2022 με την εξής σύνθεση:
Πρόεδρος, Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Σωτηρία Σταματοπούλου και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 14-8-2020 με Γεν. Αρ. Κατ. Α.Ε.Π.Π. 1126/17-8-2020 Προδικαστική Προσφυγή της ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Της από 27-8-2020 παρεμβαίνουσας, ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο προσφεύγων αιτείται την ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν την 13-8-2020 με αρ. 129/2020 Απόφασης του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος έκρινε δεκτό τον παρεμβαίνοντα, αναδεικνύοντας τον προσωρινό ανάδοχο στη διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης έργου, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 7.711.382,11 ευρώ για το έργο ΕΕΛ ΚΑΙ ΕΡΓΑ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΩΝ ΛΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΕΡΓΑ ΣΥΛΛΟΓΗΣ-ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΛΥΜΑΤΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ...,... ΚΑΙ ... ΔΗΜΟΥ ..., που προκηρύχθηκε με τη με αρ. πρωτ. ... διακήρυξη, η οποία απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 17-6-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 16-8-2019 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υπέβαλε τις από 24-8-2020 αρχικές και τις από 10-9-2020

συμπληρωματικές Απόψεις της και ο προσφεύγων το από 15-9-2020 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, ήδη με την ενιαία Απόφαση ΑΕΠΠ 1279-1280/2020 έχει κριθεί, η ήδη δι' αυτής της Απόφασης ΑΕΠΠ κριθείσα ως παραδεκτώς ασκηθείσα, προσφυγή (που στο πλαίσιο της τότε Απόφασης ΑΕΠΠ αναφερόταν ως «δεύτερη προσφυγή») μετά συναφούς συνεξετασθείσας προσφυγής, η δε νυν εξέταση διενεργείται κατόπιν δια της κοινοποιηθείσας στην ΑΕΠΠ την 23-2-2021, ήτοι 19 ημέρες πριν τη νυν εξέταση, ΣτΕ 2408/2021 αναπομπής ειδικώς και αποκλειστικά προς εξέταση των λόγων της νυν εξεταζομένης προσφυγής του ως άνω συγκεκριμένου προσφεύγοντος κατά του ως άνω, ομοίως ήδη δια της ως άνω Απόφασης ΑΕΠΠ, κριθέντος ως παραδεκτώς ασκήσαντος την τότε παρέμβασή του, συγκεκριμένου παρεμβαίνοντος και ειδικότερα των συγκεκριμένων μόνο λόγων που δεν έτυχαν εξέτασης στο πλαίσιο της προηγούμενης Απόφασης (η οποία εξέτασε και έκρινε δεκτούς άλλους λόγους της ίδιας προσφυγής κατά του ίδιου παρεμβαίνοντος), ενώ τα λοιπά ζητήματα που κρίθηκαν με την ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ έχουν επιλυθεί ήδη δικαστικά δια των ΣτΕ 2405-2407/2021 και η ΑΕΠΠ δεν φέρει αρμοδιότητα να επανέλθει επί αυτών. Επομένως, στο πλαίσιο της νυν εξέτασης, το αποκλειστικό αντικείμενο της είναι η εξέταση των ισχυρισμών της προσφυγής κατά του ως άνω παρεμβαίνοντος, πλην των λόγων xxiii, xx, xxvii και xviii (κατά την αρίθμηση της προσφυγής), οι οποίοι ήδη κρίθηκαν δια της προηγηθείσας Απόφασης ΑΕΠΠ, ως και εν συνεχεία δικαστικά δια της ΣτΕ 2407/2021 και άρα, έχουν εκκαθαρισθεί.

2. Επειδή, κατά την επί της επίδικης προσφυγής, ΣτΕ 2407/2021, σκ.

20-22 κρίθηκε ότι «20. ... σύμφωνα με την ανωτέρω ερμηνεία των όρων της διακήρυξης, η τεχνική προσφορά διαγωνιζομένου κρίνεται απορριπτέα σε περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται απόκλιση όχι από οποιαδήποτε από τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί με το σύνολο των τευχών δημοπράτησης, αλλά μόνον από τις προδιαγραφές των Τευχών 4 (Κ.Μ.Ε.), 3 (Τ.Σ.Υ.) και 6 (Τεχνική Περιγραφή) που έχουν περιληφθεί στον Πίνακα Συμμόρφωσης. Τυχόν δε αποκλίσεις από τις λοιπές προδιαγραφές στην τεχνική προσφορά του αναδειχθησομένου αναδόχου αίρονται κατά το στάδιο σύνταξης της μελέτης εφαρμογής...22. ...η κρίση της Α.Ε.Π.Π. περί συνδρομής των προαναφερθεισών τεσσάρων επαλλήλων αιτιολογικών βάσεων απορρίψεως της προσφοράς της αιτούσης λόγω μη τηρήσεως προδιαγραφών των Τευχών Δημοπράτησης 5.2 και 5.3 στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των όρων της διακηρύξεως που αφορούν την έκταση του ελέγχου από την Επιτροπή του Διαγωνισμού της συμφωνίας των τεχνικών προσφορών των διαγωνιζομένων προς τις απαιτήσεις των τευχών δημοπράτησης κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών. Τούτο διότι, σύμφωνα με τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 20, εφ' όσον οι επίμαχες προδιαγραφές δεν είχαν περιληφθεί στον Πίνακα Συμμόρφωσης, οι αποκλίσεις, που τυχόν παρουσίαζε η προσφορά της αιτούσης από τις προδιαγραφές αυτές, δεν επέφεραν ως συνέπεια τον αποκλεισμό της ούτε αποτελούσε η τήρηση των εν λόγω προδιαγραφών αντικείμενο ελέγχου κατά το συγκεκριμένο στάδιο του διαγωνισμού». Άρα, δεδομένης της ανωτέρω κρίσης, οι ισχυρισμοί (εφεξής κάθε ισχυρισμός αναφέρεται με βάση την αρίθμησή του στην προσφυγή και ειδικά εντός του στρεφόμενου κατά της συγκεκριμένης παρεμβαίνουσας, σκέλους της προσφυγής) iv περί παράβασης όρου του τεύχους 5.3, xii περί παράβασης όρου του τεύχους 5.2, xix περί παράβασης και ασάφειας επί όρου του τεύχους 5.2, xxii περί παράβασης όρου του τεύχους 5.2, xxiii περί παράβασης όρου του τεύχους 5.2, xxiv περί παράβασης και ασάφειας επί όρου του τεύχους 5.2, xxv περί παράβασης όρου του τεύχους 5.2, xxvi περί παράβασης του τεύχους 5.2, xxviii περί παράβασης όρου και ασάφειας επί απαίτησης του τεύχους 5.2 xxix περί παράβασης του τεύχους 5.2 και xxxii περί παράβασης του τεύχους 5.3,

είναι εξαρχής απορριπτέοι. Επομένως και δεδομένου ότι έχουν ήδη δια της προηγηθείσας Απόφασης ΑΕΠΠ κριθεί οι ισχυρισμοί xviii, xxvii, xxx και xxxiii και η ΑΕΠΠ δεν δύναται να επανέλθει, απομένουν προς εξέταση οι ισχυρισμοί i, ii, iii, v, vi, vii, viii, ix, x, xi, xiii, xiv, xv, xvi, xvii, xx, xxi, xxxi, xiv, xv και xvi, του πρώτου λόγου της προσφυγής κατά της παρεμβαίνουσας, ως και οι εκ του δεύτερου λόγου της προσφυγής κατά της παρεμβαίνουσας, ισχυρισμοί περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς αυτής.

4. Επειδή, ως προς τον υπό i ισχυρισμό, κατά το Τεύχος 4. - Κανονισμός Μελετών Έργου, παρ.2. ΤΜΗΜΑ 1:ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ, Κεφάλαιο 1: Συνοπτική περιγραφή, σελ.4, απαιτείται από τους διαγωνιζόμενους να συμπεριλάβουν στην προσφορά τους «αιτιολόγηση γενικής διάταξης της ΕΕΛ με ιδιαίτερη αναφορά στην εναρμόνιση των κατασκευών με το περιβάλλον», δηλαδή να αιτιολογηθεί η επιλογή εκ του προσφέροντος της «γενικής διάταξης» της ΕΕΛ, δηλαδή της χωροθέτησης των έργων της ειδικώς ως προς τον τρόπο με τον οποίο εναρμονίζονται οι κατασκευές με το περιβάλλον και άρα, ζητήθηκε να εξηγηθεί ο τρόπος αυτός και όχι απλά να δηλωθεί ή να αναφερθεί τέτοια εν γένει εναρμόνιση ως σκοπός του προσφέροντος ούτε η ως άνω απαίτηση αφορούσε περιβαλλοντικά μέτρα εφαρμοζόμενα στις διαδικασίες επεξεργασίας, αλλά σε αυτή καθαυτή τη χωροθέτηση και διάταξη κατασκευών. Πάντως, στη στο ΚΕΦ. 1, παρ. 1.5, σελ. 47 τεχνικής προσφοράς παρεμβαίνουσας υφίστανται μεν μεν αναφορές μεταξύ άλλων για ηχομόνωση των κτιρίων όπου τοποθετούνται θορυβώδη μηχανήματα και για τοποθέτηση αυτών σε τέτοια κτίρια, πλην όμως τούτο δεν αφορά τη διαμόρφωση της γενικής διάταξης κτιρίων και της επιλογής κατανομής των κτιρίων της ΕΕΛ κατά συμβατό με το περιβάλλον και την οπτική εικόνα του τρόπου, αλλά αφορά την τοποθέτηση των μηχανημάτων και την ηχοπροστασία και πάντως, όχι τη χωροταξία του έργου και των κατασκευών του. Επίσης, προβλέπεται οπτική απομόνωση του γηπέδου με τη δημιουργία περίφραξης από φυτά, πλην όμως το στοιχείο αυτό είναι αποσπασματικό και πάντως δεν αφορά το ζητούμενο, δηλαδή τη γενική διάταξη της ΕΕΛ και τη χωροθέτηση των

κτιρίων της, αλλά μόνο τον καλλωπισμό της, επιπλέον δε, τα λοιπά σημεία που επικαλείται η παρεμβαίνουσα συνιστούν αποκλειστικά αόριστες δηλώσεις προθέσεων περί συμβατότητας της μονάδας και εναρμόνισης με το περιβάλλον, χωρίς τεκμηρίωση δια συγκεκριμένων μέτρων που ενσωματώθηκαν στον σχεδιασμό, ως και περιβαλλοντικά μέτρα λειτουργίας που αφορούν τήρηση υποχρεώσεων περιβαλλοντικής προστασίας και όχι την εναρμόνιση με το τοπικό περιβάλλον και τούτο ασχέτως ότι όντως η διακήρυξη ζητούσε να υφίσταται εντός της προσφοράς κατ' ουσία και όχι ως ειδικό πανηγυρικό κεφάλαιο, σχετική αιτιολόγηση, που όμως εν προκειμένω και κατ' ουσία δεν προκύπτει. Άρα, ο ισχυρισμός i πρέπει να γίνει δεκτός και η προσφορά της παρεμβαίνουσας παραβιάζει αναγκαία υποχρέωση που θεσπίζει για την προσφορά ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΡΓΟΥ/ΤΕΥΧΟΣ 4 διακήρυξης. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ii, ο ως άνω ΚΜ,Ε αρ.2. ΤΜΗΜΑ 1: ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ, Κεφάλαιο 4 Υγιεινολογικοί Υπολογισμοί, απαιτεί «Στο κεφάλαιο αυτά θα παρουσιαστούν οι Υγιεινολογικοί υπολογισμοί για την διαστασιολόγησή των μονάδων επεξεργασίας της ΕΕΛ, που θα τεκμηριώνουν τις αποδόσεις και τα όρια εκροής. Οι υπολογισμοί θα γίνουν για τα υδραυλικά και ρυπαντικά φορτία σχεδιασμού του πίνακα 1, της παραγράφου 3.1. του Τεύχους της οικείας Τ.Σ.Υ., τόσο για την χειμερινή όσο και για την θερινή περίοδο Λειτουργίας», αβασίμως όμως ο προσφεύγων προβάλλει ότι έπρεπε να συμπεριληφθεί η διαστασιολόγηση των μονάδων εσχάρωσης-εξάμωσης, αφού η ως άνω απαίτηση ρητά αναφέρεται αποκλειστικά σε υγιεινολογικούς υπολογισμούς υδραυλικών και ρυπαντικών φορτίων και όχι σε εφαρμογή αυτών σε υδραυλικό υπολογισμό διαστασιολόγησης, απορριπτομένου ούτως του ισχυρισμού ii. Όσον αφορά τον ισχυρισμό iii, στο Τεύχος 4. Τεχνική Περιγραφή, παρ.2.2.2 Προεπεξεργασία, σελ.3, αναφέρεται ότι: «Επιπρόσθετα στη μονάδα προεπεξεργασίας και κατάντη της εσχάρωσης θα γίνεται μέτρηση της παροχής σε ανοικτή διώρυγα, στην οποία θα τοποθετηθεί στένωση τύπου Venturii» και στο Τεύχος 3. Τεχνική Συγγραφή Υποχρεώσεων, παρ.6.2.3 Μετρητές παροχής, αναφέρεται ότι «Κατάντη της εσχάρωσης θα γίνεται μέτρηση της παροχής σε ανοικτή διώρυγα,

στην οποία θα τοποθετηθεί στένωση τύπου Venturi» και άρα, δεν ζητήθηκε κατ' αποκλειστικό τρόπο να τοποθετηθεί στένωση περιγραφόμενη ως venturi, αλλά τύπου venturi, δηλαδή στένωση που δεν χρειάζεται να είναι όμοια και ταυτόσημη με αυτήν, αλλά αρκεί να έχει την εν γένει ίδια λειτουργία, που θα την επιτελεί με ισοδύναμο άλλωστε, κατ' άρ. 54 παρ. 3 Ν. 4412/2016, τρόπο, χωρίς ο προσφεύγων στην προσφυγή του να προβάλλει ουσιώδη διαφορά της εκ της παρεμβαίνουσας περιγραφόμενης στένωσης με τον ζητούμενο τύπο και χωρίς στο υπόμνημά του, όπου εκθέτει επιμέρους διαφορές μεταξύ της εκ της παρεμβαίνουσας περιγραφείσας στένωσης και στένωσης venturi, να αποδεικνύει τέτοια ουσιώδη διαφορά, η οποία δικαιολογεί να θεωρηθεί η εκ της παρεμβαίνουσας περιγραφείσα, ως άλλου και διαφορετικού τύπου. Επομένως, ο υπό iii ισχυρισμός είναι απορριπτέος, τα αντίστοιχα δε κρίθηκαν και στο πλαίσιο ισχυρισμού του τότε προσφεύγοντος ... στις Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1279-1280/2020, που προηγήθηκαν εντός της ίδιας διαδικασίας, βλ. ανωτέρω. Όσον αφορά τον υπό ν ισχυρισμό, περί μη προσφοράς εκ της παρεμβαίνουσας χώρου για εφεδρικό μετασχηματιστή, κρίθηκε ήδη από τη ΣτΕ 2407/2021 στο πλαίσιο εξέτασης της προηγηθείσας Απόφασης ΑΕΠΠ ανωτέρω, που κατόπιν προβολής του ίδιου ισχυρισμού από τον τότε έτερο προσφεύγοντα κατά της ίδιας νυν παρεμβαίνουσας είχε κρίνει αυτόν τον ισχυρισμό βάσιμο, η δε ως άνω Απόφαση ΣτΕ 2407/2021, σκ. 8-9, έκρινε επί της ουσίας το ζήτημα διαφορετικά και ακύρωσε την οικεία κρίση της ΑΕΠΠ και άρα, για την ταυτότητα του λόγου, ο υπό ν νυν ισχυρισμός είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον υπό vi ισχυρισμό, το Τεύχος 3. Τεχνική Συγγραφή υποχρεώσεων, παρ.6.3.6 Ανακυκλοφορία ιλύος, σελ.20 αναφέρει ότι: «Η παροχή ανακυκλοφορίας θα ρυθμίζεται αυτόματα λαμβάνοντας υπόψη την παροχή των λυμάτων και τον επιθυμητό ρυθμό ανακυκλοφορίας, ο οποίος θα καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την συγκέντρωση στερεών στο βιολογικό αντιδραστήρα και την ανακυκλοφορούσα ιλύ», πλην όμως σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα κατ' ουδένα σαφή τρόπο δεν ζητήθηκε και προδιαγράφηκε όργανο-μετρητής σύγκεντρωσης αιωρούμενων στερεών στην ανακυκλοφορία της ιλύος, όπως συνάγει χωρίς σαφές έρεισμα στον ως άνω όρο, ο προσφεύγων,

απορριπτομένου του υπό νί ισχυρισμού. Όσον αφορά τον υπό νίι ισχυρισμό, η ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ προδιαγράφει το ελάχιστο πλάτος του καναλιού εσχάρωσης ως 80cm με ελάχιστο αποδεκτό, δηλαδή πλατύτερο αποδεκτό διάκενο 10cm και μέγιστη ταχύτητα στα διάκενα σε παροχή αιχμής 1,2 m/s, η δε παρεμβαίνουσα προσέφερε εσχάρα πλάτους 80 εκ. με διάκενο 6 εκ., ίδιο δηλαδή διάκενο με την προσφεύγουσα, αναφέροντας ότι με βάση τα στοιχεία κατασκευαστή, η ταχύτητα διαμέσου των διακένων είναι μικρότερη σε παροχή αιχμής Β' φάσης του 1,2 m/s, χωρίς ο προσφεύγων να αποδεικνύει δια της προσφυγής του το αδύνατον επίτευξης τέτοιας ταχύτητας, παρά αλυσιτελώς προβάλλει τα στοιχεία και τον σχεδιασμό της δικής του προσφοράς και ενώ πάντως η παρεμβαίνουσα καλύπτει τις ελάχιστες απαιτήσεις επιμέρους διαστάσεων και ο κατασκευαστής της δηλώνει πλήρωση της ως άνω ταχύτητας, βάσει του εξ αυτού εφαρμοσθέντος σχεδιασμού. Άρα, ο ισχυρισμός νίι είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον ισχυρισμό νίιι, περί του ότι η παρεμβαίνουσα δεν υπολογίζει υδραυλικούς και υγειονολογικούς υπολογισμούς για μονάδες χλωρίωσης, αποχλωρίωσης και μεταερισμού και ότι οι μονάδες αυτές είναι υποδιαστασιολογημένες, προκύπτει πως πρώτον, αορίστως επικαλείται η προσφεύγουσα υποδιαστασιολόγηση χωρίς να παραθέτει συγκεκριμένη ελάχιστη επαρκή διαστασιολόγηση και να υποδεικνύει τα συγκεκριμένα σημεία που υποδιαστασιολογήθηκαν αποδεικνύοντας τούτο και δεύτερον, ουδόλως προκύπτει ότι στις ως άνω μονάδες, λαμβάνει χώρα, σε αντίθεση με άλλες μονάδες, επιστροφή-εισαγωγή εκ νέου φορτίων, πέραν των όσων συμπεριλαμβάνονται στους υπολογισμούς εισερχομένων προς αυτές τις μονάδες (χλωρίωσης, αποχλωρίωσης και μεταερισμού), ώστε να προκύπτουν επιπλέον φορτία, που τυχόν ούτως έπρεπε να υπολογιστούν διακριτά. Τούτο, ενώ, όπως προβάλλει η αναθέτουσα, τα επιμέρους κριτήρια σχεδιασμού που ορίζονται στην Τ.Σ.Υ. για τις μονάδες που διαστασιολογούνται βάσει της παροχής αιχμής ή/και των ρυπαντικών φορτίων, έχουν προσδιοριστεί με κατάλληλους συντελεστές ασφαλείας ώστε να καλύπτεται η επιστροφή των στραγγιδίων στην είσοδο της ΕΕΛ. Για τον λόγο αυτό δεν γίνεται ειδική σχετική αναφορά στην Τ.Σ.Υ. περί πρόσθετων ρυπαντικών και υδραυλικών φορτίων

από στραγγίσματα σε καμία μονάδα της ΕΕΛ, ούτε προφανώς στις εν λόγω μονάδες χλωρίωσης, αποχλωρίωσης και μεταερισμού Άρα, ο υπό viii ισχυρισμός είναι αόριστος, αναπόδεικτος και απορριπτός. Όσον αφορά τον υπό ix ισχυρισμό, η Τεχνική Συγγραφή Υποχρεώσεων (άρθρο 6.9.1) προσδιορίζει την ελάχιστη παραγόμενη ποσότητα ιλύος που πρέπει να ληφθεί υπόψιν στη διαστασιολόγηση των έργων επεξεργασίας ιλύος, ως εξής «...Ειδικότερα, κατά το σχεδιασμό θα ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα: Η ποσότητα της περίσσειας βιολογικής ιλύος και της χημικής ιλύος θα προκύψει από αναλυτικούς υπολογισμούς της μελέτης. Σε κάθε περίπτωση για τη διαστασιολόγηση των έργων επεξεργασίας ιλύος θα θεωρηθεί ότι η παραγόμενη ιλύς (βιολογική και χημική) θα είναι κατ' ελάχιστο 55 gr/κάτοικο – ημέρα....». Όμως, η ως άνω προδιαγραφή διαστασιολόγησης αφορά την εκ κάθε κατοίκου παραγόμενη ιλύ και όχι αναγκαστικά την εισερχόμενη προς επεξεργασία, η οποία απομειώνεται κατά την ποσότητα των στερεών της εκροής της ΕΕΛ, όπως προκύπτει κατά την επιτρεπόμενη συγκέντρωση στερεών εκροής, σύμφωνα με την παρ. 3.2 της Τεχνικής Συγγραφής Υποχρεώσεων και ενώ, η ως άνω απαίτηση αναφέρθηκε σε «παραγόμενη απίο κάτοικο» και όχι «εισερχόμενη» ιλύ, όπως απαραδέκτως αποπειράται να ταυτίσει και να παρουσιάσει η προσφεύγουσα, μεταβάλλοντας τον σαφή ως άνω όρο. Άρα, ο υπό ix ισχυρισμός είναι απορριπτός. Όσον αφορά τον υπό x ισχυρισμό, ναι μεν στο Τεύχος 3. Τεχνική Συγγραφή Υποχρεώσεων αναφέρεται ότι: «Στους βιολογικούς αντιδραστήρες θα πρέπει να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να μην εγκλωβίζεται επιπλέον ιλύς», πλην όμως, δεν ζητήθηκε να προσφερθεί αναγκαστικά κάποια τεχνική διάταξη που ειδικώς θα σκοπεί στην αποσυσσώρευση ιλύος, αλλά ζητήθηκε μόνο ο εν γένει σχεδιασμός να λαμβάνει πρόνοια, καθ' οιονδήποτε εκ του προσφέροντος επιλεγόμενο τρόπο, ώστε να αποφεύγεται ο ως άνω εγκλωβισμός. Η δε παρεμβαίνουσα, κατά τα σχέδια 2-M-02.1, 2-M-02.2 και 2-M-02.3 της προσφοράς της, προβλέπει για τη ροή υγρών από τις δεξαμενές απονιτροποίησης ως το φρεάτιο εξόδου δεξαμενών αερισμού, διαδοχικές υπερχειλίσεις που σκοπούν στην αποφυγή τέτοιας συσσώρευσης, χωρίς η προσφεύγουσα να αποδεικνύει

ανεπάρκεια αυτού του σχεδιασμού, ως προς τον στόχο αποφυγής εγκλωβισμού ιλύος, παρά μόνο αναπόδεικτα προβάλλει τέτοια ανεπάρκεια και αυτό το πρώτον δια του υπομνήματος, δια του οποίου αποπειράται άλλωστε, να προβάλλει ως μόνη αναγκαία λύση και μέτρο την προσφορά ειδικής διάταξης, χωρίς όμως τούτο να προκύπτει εκ της διακήρυξης με σαφήνεια. Άρα, ο υπό χ ισχυρισμός είναι απορριπτός. Όσον αφορά τον χι ισχυρισμό, το Τεύχος 3. Τεχνική Συγγραφή Υποχρεώσεων, παρ.7.2 Υποθαλάσσιος αγωγός – Διαχυτήρας, σελ.33 αναφέρει ότι «θα προβλεφθούν κατάλληλοι σημαντήρες και φωτοσημαντήρες, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παρ. Δ6.4. της ΑΕΠΟ», η δε παρεμβαίνουσα ακριβώς τούτο δήλωσε και περιέλαβε στο ΤΜΗΜΑ 1, Κεφάλαιο 2, §2.5.4.6, σελ 66 της προσφοράς της, όπου αναφέρει ότι «θα καλυφθούν όλες οι απαιτήσεις σήμανσης που προβλέπονται στην ΑΕΠΟ» και ενώ ο ΚΜΕ-ΤΕΥΧΟΣ 4 ρητά όρισε ότι δεν θα συμπεριληφθεί στην τεχνική προσφορά «η παράθεση φυλλαδίων και λοιπών τεχνικών στοιχείων για τον παρακάτω δευτερεύοντα εξοπλισμό... εξοπλισμός φωτισμού (εξωτερικός και εσωτερικός φωτισμός)», απορριπτομένου ούτως του υπό χι ισχυρισμού. Όσον αφορά τον υπό xiii ισχυρισμό, αβασίμως προβάλλει ο προσφεύγων αοριστία των καμπυλών υποβρύχιων αεριστήρων, που περιλαμβάνονται στη σελ. 272 τεχνικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας, τεύχος 3.2, λόγω μη ρητής στις καμπύλες αυτές, καταγραφής τύπου εξοπλισμού, αφού οι εντός της ως άνω σελίδας καμπύλες αντιστοιχούν με τις καμπύλες του τμήματος 3, Μέρος 3.1, ΚΕΦ. 7, σελ. 19 αρχείου, της προσφοράς της παρεμβαίνουσας και άρα, αφορούν ακριβώς τον υποβρύχιο αεριστήρα δεξαμενής αποθήκευσης ιλύος που προσφέρεται και ταυτοποιείται ως μοντέλο στο ως άνω μέρος 3.1, κεφ. 7.1 προσφοράς της (JA 171-3171). Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ο xiii ισχυρισμός. Όσον αφορά τον υπό xiv ισχυρισμό, το Τεύχος 4. Κανονισμός Μελετών Έργου, παρ.4.2, ΜΕΡΟΣ 3.2: ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ, σελ.10 επισημαίνεται ότι: «Ο Πίνακας έργων στα οποία είναι εγκατεστημένος ο παραπάνω εξοπλισμός (reference list) είναι αποδεκτός, όταν περιλαμβάνονται σε αυτόν τουλάχιστον τρεις (3) εγκαταστάσεις επεξεργασίας αστικών λυμάτων, με ισοδύναμο πληθυσμό τουλάχιστον 5.000 ισοδυνάμων

κατοίκων, κατά την τελευταία 15ετία (από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της κατασκευής των έργων αυτών έως την ημερομηνία δημοπράτησης του παρόντος έργου)», η δε παρεμβαίνουσα υποβάλλει πίνακες εγκατάστασης των υλικών που προσφέρει για αντλίες λυμάτων, υποβρύχιους αναδευτήρες, οξυγονωτές και αναδευτήρες, αλλά και για αυτόματες εσχάρες, ξέστρα εξάμμωσης/ καθίζησης, συγκρότημα πάχυνσης-αφυδάτωσης, όργανα μέτρησης και σύστημα αυτοματισμού, σημαίνοντας με κίτρινο χρώμα εκ των περισσότερων εγκαταστάσεων που αναφέρουν οι σχετικοί πίνακες εξοπλισμού, τις επιμέρους εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων που καλύπτουν την ειδική απαίτηση 5.000 ισοδύναμων κατοίκων, ως ισοδύναμου πληθυσμού και τούτο, ενώ δεν ζητήθηκε, όπως αβάσιμα αιτιάται ο προσφεύγων να παρατεθεί ο ανά εγκατάσταση συγκεκριμένος πληθυσμός ή η χρονολογία εγκατάστασης, αλλά ζητήθηκε απλώς, ως ουσιαστικό προσόν, να έχει χρησιμοποιηθεί ο συγκεκριμένα νυν προσφερόμενος εξοπλισμός σε 3 ΕΕΛ που αφορούν τουλάχιστον τον ανωτέρω πληθυσμό εντός του ως άνω διαστήματος 15ετίας, βλ. κατωτέρω περί συγκεκριμένου εξοπλισμού επί του επόμενου ισχυρισμού, και τούτο ενώ η παρεμβαίνουσα πάντως επί της προσφοράς της επισήμανε ακριβώς τις προηγούμενες εγκαταστάσεις που αφορούν τη συγκεκριμένη απαίτηση και επικαλείται προς κάλυψή της. Άρα, ο υπό χιν ισχυρισμός είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον υπό χν ισχυρισμό, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα και σε συνέχεια ως προς όσα αναφέρθηκαν σχετικά με τον υπό χιν ανωτέρω ισχυρισμό, δεν ζητήθηκε να αποδείξει ο προσφέρων ότι ο εξοπλισμός έχει τύχει των ως άνω ζητούμενων εγκαταστάσεων, αλλά ζητήθηκε να παρατεθεί πίνακας όπου δηλώνει πως είναι εγκατεστημένος σε συγκεκριμένες εγκαταστάσεις, οι οποίες θα πρέπει να αφορούν ως ουσιαστικό προσόν συγκεκριμένο ελάχιστο πληθυσμό αναφοράς. Πλην όμως σαφώς ζητήθηκε να παρατεθούν 3 προηγούμενες εγκαταστάσεις όχι κάποιου εν γένει εξοπλισμού ή κατηγορίας εξοπλισμού ή σειράς προϊόντων, στην οποία ανήκει το ανά περίπτωση προσφερόμενο μοντέλο εξοπλισμού, αλλά οι 3 προηγούμενες εγκαταστάσεις να αφορούν ακριβώς τον συγκεκριμένο προσφερόμενο εξοπλισμό, δηλαδή τα μοντέλα που ακριβώς τυγχάνουν

προσφοράς. Τούτο δεν αναιρείται από το ότι στον ΚΜΕ, ΜΕΡΟΣ 3.2, η πρόβλεψη για υποβολή «πίνακα έργων στα οποία είναι εγκατεστημένος και λειτουργεί ο προσφερόμενος εξοπλισμός» τίθεται για τις κατηγορίες εξοπλισμού αντλιών λυμάτων-ιλύος, υποβρύχιων αναδευτήρων και αναδευτήρων ούτε από το γεγονός ότι η μνεία του όρου «για κάθε επιμέρους εφαρμογή» τίθεται επί των καμπυλών λειτουργίας. Παρά από τη σαφή διατύπωση του ΚΜΕ, ΜΕΡΟΣ 3.2, προκύπτει ότι ο πίνακας προηγούμενων εγκαταστάσεων πρέπει να αφορά κάθε προσφερόμενο συγκεκριμένο αγαθό που προσφέρεται στο πλαίσιο των ανωτέρω 3 κατηγοριών εξοπλισμού και όχι ότι οι προηγούμενες εγκαταστάσεις αρκεί να αφορούν αγαθά που ανήκουν στην εν γένει κατηγορία εξοπλισμού, αλλά δεν ταυτίζονται με τον «προσφερόμενο εξοπλισμό» (όπως ορίζει ο ΚΜΕ, ΜΕΡΟΣ 3.2). Πλην όμως, η προσφορά της παρεμβαίνουσας δεν αναφέρεται σε εγκαταστάσεις του συγκεκριμένου προσφερόμενου εξοπλισμού, σε αντίθεση με την προσφορά της προσφεύγουσας, αλλά σε εγκαταστάσεις εξοπλισμού της αυτής κατηγορίας του ίδιου κατασκευαστή, χωρίς τούτο να σημαίνει αναγκαία ότι πρόκειται για τα νυν εξ αυτής προσφερόμενα μοντέλα. Άλλωστε, ούτε εκ της παρεμβάσεως προκύπτει τούτο και αυτό ενώ οι πίνακες προηγούμενων εγκαταστάσεων ούτως ή άλλως συνιστούσαν σαφώς αναγκαίο αντικείμενο της προσφοράς κατά τον ΚΜΕ και έπρεπε να αφορούν τον συγκεκριμένο προσφερόμενο εξοπλισμό και όχι απλώς τον κατασκευαστή και ούτως, οι οικείοι εξ αυτής υποβληθέντες πίνακες προηγούμενων εγκαταστάσεων είναι αόριστοι και άρα, απαραδέκτως υποβλήθηκαν, αφού ουδόλως εξ αυτών προκύπτει το ζητούμενο αποδεικτικό αντικείμενο, ήτοι η προηγούμενη εγκατάσταση και δη 3 φορές εντός του επίμαχου διαστήματος, του ως άνω προσφερόμενου εξ αυτής εξοπλισμού. Τούτο ενώ, δεδομένου πως οι πίνακες αυτοί και με συγκεκριμένο περιεχόμενο, ήτοι περί εγκαταστάσεων του προσφερόμενου εξοπλισμού, συνιστώντας αναγκαίο απαιτούμενο της προσφοράς, δεν δύνανται και δη ιδίως, υπό την ισχύουσα κατά τη νυν διαδικασία, την εκκίνησή της, τον χρόνο υποβολής προσφορών, την έκδοση της προσβαλλομένης και την έκδοση των ως άνω επί αυτής Αποφάσεων ΑΕΠΠ επί των τότε προσφυγών επί των οποίων άλλωστε διενεργείται και η νυν εξέταση, ως και την άσκηση της αίτησης

ακύρωσης επί της οποίας εκδόθηκε η Απόφαση ΣτΕ 2408/2021 σε συμμόρφωση με την οποία λαμβάνει χώρα η νυν εξέταση, διάταξη των άρ. 102 και 310 Ν. 4412/2016 (ως ίσχυαν προ του Ν. 4782/2021), ως τυγχάνουν παραπομπής εκ του άρ. 9 της διακήρυξης και ούτως αναφέρεται το τελευταίο στον χρόνο δημοσίευσης της διακήρυξης, να τύχουν το πρώτον μεταβολής στοιχείων, διόρθωσης και συμπλήρωσης δια διευκρινίσεων και τούτο, ενώ και κατά τη ΣτΕ 2407/2021, τα στοιχεία που απαιτούσε ο ΚΜΕ και δη, το ΚΕΦ. 3.2 αυτού, ως ο ως άνω πίνακας, συνιστούσαν υποχρεωτικό περιεχόμενο και επί ποινή αποκλεισμού ζητούμενο της προσφοράς, συμπεριλαμβανόμενα στον Πίνακα Συμμόρφωσης. Άρα, ο υπό χν ισχυρισμός πρέπει να γίνει δεκτός, αφού η προσφορά της παρεμβαίνουσας, όσον αφορά τους πίνακες προηγούμενων εγκαταστάσεων του προσφερόμενου εξοπλισμού για τις ως άνω κατηγορίες εξοπλισμού είναι ουσιωδώς ελλιπής και παραβιάζει σαφείς απαιτήσεις του ΚΜΕ και άρα, η προσφορά της παρεμβαίνουσας είναι απορριπτέα. Όσον αφορά τον χνί ισχυρισμό, περί μη υποβολής ISO και πίνακα έργων για τα όργανα επιτήρησης εκτηκτικών και τοξικών αερίων, τα έγγραφα αυτά υποβλήθηκαν στο ΤΜΗΜΑ 3 ΜΕΡΟΣ 3.1 ΚΕΦ. 15, παρ. 15.12.3, σελ. 217-218 και ΤΜΗΜΑ 3 ΜΕΡΟΣ 3.2 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ, σελ. 499-500, της προσφοράς της παρεμβαίνουσας (κατασκευαστής ...) και άρα, ο υπό χνί ισχυρισμός είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον χνί ισχυρισμό, στο ΤΕΥΧΟΣ 3. Τεχνική Συγγραφή Υποχρεώσεων, 6. ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΕΕΛ, 6.1 Φρεάτιο Άφιξης, αναφέρεται ότι: «Όλοι οι αγωγοί αέρα θα είναι κατασκευασμένοι από ανοξείδωτο χάλυβα ελάχιστης ποιότητας AISI 304», στη δε προσφορά της παρεμβαίνουσας, ΤΜΗΜΑ 3, ΜΕΡΟΣ 3.1, ΚΕΦ. 8, παρ. 8.2, σελ. 133 ρητά αναφέρεται ότι «Οι σωλήνες που θα χρησιμοποιηθούν στις εγκαταστάσεις και κατά τμήματα έργου είναι οι ακόλουθοι Εκτεθειμένοι στην ατμόσφαιρα σωλήνες (έξω από το έδαφος) Για τα δίκτυα διακίνησης λυμάτων, ιλούς, στραγγιδίων και παροχής διάχυτου αέρα σε δεξαμενές θα χρησιμοποιηθούν ανοξείδωτοι χαλυβδοσωλήνες ποιότητας AISI 304 με ελάχιστο πάχος τοιχώματος σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:...», χωρίς να απαιτείτο επί καθενός περαιτέρω αναπτυσσόμενου στην προσφορά της

παρεμβαίνουσας, στοιχείο τέτοιου σωλήνα/αγωγού/δίκτυου, να επαναλαμβάνεται πανηγυρικά η ως άνω αναφορά περί ποιότητας και κατηγορίας υλικού/χάλυβα, αφού η γενική ως άνω αναφορά σε συγκεκριμένους τύπους αγωγών, καταλαμβάνει εφεξής την προσφορά και κάθε περαιτέρω περιγραφή των επιμέρους αγωγών που περιλαμβάνονται στα ως άνω προσδιορισθέντα εκ της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, ως σημεία χρήσης τέτοιων σωλήνων, δίκτυα και χωρίς ο προσφεύγων να προβάλλει οιοδήποτε στοιχείο και σημείο της καθ' ης προσφοράς, όπου τυχόν αντικρούεται η ως άνω κοινή για όλα τα ανωτέρω δίκτυα, δήλωση της παρεμβαίνουσας, βλ. κατωτέρω και για ισχυρισμό xx. Άρα, ο ισχυρισμός xvii είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον xx ισχυρισμό, στην τεχνική συγγραφή υποχρεώσεων παράγραφο 6.9.3 Δεξαμενή αποθήκευσης λάσπης- αντλιοστάσιο ιλύος, αναφέρεται ότι: «οι Σωληνώσεις αναρρόφησης αέρα θα είναι κατασκευασμένες στο σύνολό τους από ανοξείδωτο χάλυβα ποιότητας AISI 304», όσον αφορά τους αεριστήρες flow-jet.». Όπως συνομολογεί ο προσφεύγων έχει και ο ίδιος προσφέρει το ίδιο σύστημα αεριστήρα, περαιτέρω δε όμως, προσφέρει προσθέτως ανοξείδωτου χάλυβα σχετικό σωλήνα αναρρόφησης, όπως δεν αμφισβητεί και η παρεμβαίνουσα. Καταρχάς πάντως, το γεγονός ότι το ως άνω τεχνικό φυλλάδιο αναφέρεται σε εναλλακτικές επιλογές που διαθέτει προς τους εν γένει πελάτες του, ο κατασκευαστής για τον διαχύτη και το άγκιστρο αλυσίδας, μεταξύ των οποίων και από ανοξείδωτο χάλυβα πάντως και δη ενώ αφενός και ο προσφεύγων υπέβαλε το ίδιο φυλλάδιο, αφετέρου, ευλόγως τίθεται τέτοια μνεία στο τεχνικό φυλλάδιο, αφού δεν απευθύνεται ο κατασκευαστής δια του τεχνικού φυλλαδίου στην αναθέτουσα, αλλά σε αόριστο αριθμό πελατών παγκοσμίως (αναφέρεται και σε εναλλακτικές αμερικάνικων μεγεθών επί παραδείγματι) ουδόλως σημαίνει ότι υπάρχει αοριστία επί του υλικού ή ότι δεν προσφέρεται το ζητούμενο υλικό. Τούτο, ενώ άλλωστε κατά τη σελ. 25 της ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ορίζεται ότι «στην περίπτωση αεριστήρων τύπου flow-jet... [τ]α χαρακτηριστικά θα επιβεβαιώνονται από τον κατασκευαστή κατά το στάδιο της μελέτης εφαρμογής...» και ενώ, εν προκειμένω ο κατασκευαστής δια του φυλλαδίου, αποδεικνύεται πως διαθέτει

την επιλογή του ανοξειδωτου χάλυβα για τα ως άνω μέρη. Περαιτέρω, όσον αφορά όμως τους σωλήνες αναρρόφησης, από κανένα σημείο της προσφοράς της παρεμβαίνουσας δεν προκύπτει ότι προσέφερε οτιδήποτε άλλο πέραν των περιγραφόμενων στο τεχνικό φυλλάδιο, αλυσιτελώς δε επικαλείται η παρεμβαίνουσα τη δυνατότητα ανοξειδωτου χάλυβα, στον άσχετο σωλήνα εξόδου διαχύτη, που ουδόλως ταυτίζεται με τον σωλήνα αναρρόφησης και τούτο ενώ μονοσήμαντα το φυλλάδιο που ο ίδιος υπέβαλε, χωρίς να προσθέσει, διευκρινίσει, τροποποιήσει ή δηλώσει οτιδήποτε άλλο σε σχέση με τον σωλήνα αναρρόφησης της παρ. 6.9.3 ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΛΑΣΠΗΣ-ΑΝΤΛΙΟΣΤΑΣΙΟ ΙΛΥΟΣ της ..., αναφέρει για τους σωλήνες («ripes») ως αποκλειστικό υλικό κατασκευής το PVC. Τούτο ενώ ο ως άνω όρος, όπως κρίθηκε δια της ΣτΕ 2407/2021 ανήκει σε πλαίσιο όρων όλως υποχρεωτικών και επί ποινή αποκλεισμού, καθώς η συμμόρφωση με το κεφ. 6.9 της ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ/ΤΕΥΧΟΣ 3, ανήκει στον πίνακα συμμόρφωσης. Εξάλλου, η προαναφερθείσα στην προσφορά της παρεμβαίνουσας, ΤΜΗΜΑ 3, ΜΕΡΟΣ 3.1, ΚΕΦ. 8, παρ. 8.2, σελ. 133 δήλωση ότι «Οι σωλήνες που θα χρησιμοποιηθούν στις εγκαταστάσεις και κατά τμήματα έργου είναι οι ακόλουθοι Εκτεθειμένοι στην ατμόσφαιρα σωλήνες (έξω από το έδαφος) Για τα δίκτυα διακίνησης λυμάτων, ιλύος, στραγγιδίων και παροχής διάχυτου αέρα σε δεξαμενές θα χρησιμοποιηθούν ανοξειδωτοι χαλυβδοσωλήνες ποιότητας AISI 304 με ελάχιστο πάχος τοιχώματος σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:...», αφορά άλλο μέρος, αντικείμενο και εργασίες της προσφοράς και άλλα δίκτυα και συγκεκριμένα αυτά τα δίκτυα που αναφέρονται και περιλαμβάνονται στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 ΔΙΚΤΥΑ ΛΥΜΑΤΩΝ, ΙΛΥΟΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΓΓΙΔΙΩΝ και τους σωλήνες δικτύου διάχυσης αέρα και όχι τους σωλήνες αναρρόφησης στη δεξαμενή αποθήκευσης-αντλιοστάσιο ιλύος, και δη, τους σωλήνες διάχυσης στα δίκτυα του ΚΕΦ. 8. Τούτο ενώ η ως άνω προδιαγραφή και ο ως άνω προσφερόμενος εξοπλισμός σωλήνα αναρρόφησης αποκρίνονται στο ΚΕΦ. 7 ΜΟΝΑΔΑ ΠΑΧΥΝΣΗΣ-ΑΦΥΔΑΤΩΣΗΣ της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, που αναφέρεται σε αυτό ακριβώς το μοντέλο που στοιχειοθετείται ως προς τα τεχνικά χαρακτηριστικά του στο αντίστοιχο σημείο του ΤΕΥΧΟΥΣ 3.2 της

προσφοράς της και αυτό ενώ ούτε στο ΤΕΥΧΟΣ 3.1 ΚΕΦ. 7 προκύπτει οιαδήποτε μνεία περί τήρησης της ως άνω περί σωλήνων αναρρόφησης, προδιαγραφής. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς της παρεμβαίνουσας, το σημείο του φυλλαδίου που αναφέρεται σε σωλήνες αναρρόφησης («suction pipes»), μνημονεύει δυνατότητες (options) αποκλειστικά για παροχή μερών με βάση αμερικάνικες διαστάσεις, δηλαδή αναφέρει ότι οι ίδιοι σωλήνες που πάντως ρητά αναφέρεται και εκεί ότι κατασκευάζονται από PVC (“PVC-U-PN10 suction pipes”), προσφέρονται και σε εναλλακτικές διαμέτρους και διαστάσεις με βάση τα αμερικάνικα πρότυπα, χωρίς τούτο να έχει οιαδήποτε σχέση με τυχόν προσφορά τους από ανοξείδωτο ασάλι, περί του οποίου ουδεμία μνεία προκύπτει. Ούτως και η αναφορά σε τοπική προμήθεια («supplied locally») ρητά αναφέρεται στην παροχή των σωλήνων αναρρόφησης σε αμερικάνικες διαστάσεις, χωρίς καμία επίδραση ή μεταβολή στο υλικό τους, που είναι μονοσήμαντα το PVC. Ούτε από οιοδήποτε σημείο της προσφοράς ή του φυλλαδίου προκύπτει ότι ο κατασκευαστής προμηθεύει τον σωλήνα αναρρόφησης από ανοξείδωτο χάλυβα ή ότι επιτρέπει στον τοπικό προμηθευτή να προσθέσει τέτοιο σωλήνα από χάλυβα ή ότι η νυν προσφεύγουσα σε κάθε περίπτωση θα τροποποιήσει το εκ του κατασκευαστή προσφερόμενο αγαθό, προσθέτοντας και αντικαθιστώντας τους σωλήνες αναρρόφησης με χαλύβδινους. Εξάλλου, όχι μόνο δεν αναφέρεται οπδήποτε τέτοιο στην προσφορά, αλλά αυτή περιλαμβάνει σχέδιο 2-M-07 που ομοίως αναφέρεται σε υλικό PVC για τέτοιους σωλήνες, απαραδέκτως δε η παρεμβαίνουσα επικαλείται σφάλμα και αποτύπωση του βασικού υλικού κατασκευής, αφού αφενός τούτο συνιστά τροποποίηση της προσφοράς της, που δεν δύναται καν να λάβει χώρα δια διευκρινίσεων, αφετέρου, ούτως ή άλλως δεν υπάρχει έστω ένα έρεισμα στην προσφορά της περί των σωλήνων αναρρόφησης που αναφέρεται σε ανοξείδωτο χάλυβα, έστω και ως εναλλακτική επιλογή, ώστε να αποτελέσει βάση κρίσης για τυχόν αντίφαση ή ασάφεια της προσφοράς της, παρά όλα όσα προσκομίζει και επικαλείται για αυτούς τους σωλήνες αναφέρονται μονοσήμαντα σε PVC, δηλαδή πλαστικό. Άρα, κατ’ αποδοχή του υπό xx ισχυρισμού, η προσφορά της παρεμβαίνουσας παραβιάζει επί ποινή

αποκλεισμού όρο και είναι ως εκ τούτου απορριπτέα. Όσον αφορά τον χχι ισχυρισμό περί μη απεικόνισης στο σχέδιο 2-M-07 ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΙΛΥΟΣ ΚΑΙ ΝΕΡΟΥ ΕΚΠΛΥΣΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΑΦΥΔΑΤΩΣΗΣ της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, της τροφοδοσίας δεξαμενής αποθήκευσης με βιομηχανικό νερό και η εναλλακτική της πλήρωση με πόσιμο νερό κατά τον όρο 6.9.4.1 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ, προκύπτει ότι κατά το σχέδιο 1-Γ-03.3 της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, απεικονίζεται η σύνδεση του δικτύου βιομηχανικού νερού (που απεικονίζεται με κόκκινο χρώμα) και του δικτύου ύδρευσης (που απεικονίζεται με μπλε χρώμα) με την ως άνω δεξαμενή αποθήκευσης ιλύος και νερού πλύσης (που κατά το υπόμνημα του ως άνω σχεδίου 1-Γ-03.3 αναφέρεται ως «7» και απεικονίζεται ούτως στο σχέδιο) και τούτο, αδιαφόρως του ότι το ως άνω σχέδιο αφορά τη γενική διάταξη των οικείων σωληνώσεων, αφού το ζητούμενο δεν αφορά το αντικείμενο και ο προορισμός/οπτική επί του έργου, του σχεδίου δια του οποίου αποδεικνύεται μεταξύ άλλων και η οικεία απαίτηση, αλλά η δι' αυτού, απόδειξή της και ενώ ο προσφεύγων δεν προβάλλει δια του εξ αυτού αναφερόμενου σχεδίου προσφοράς της παρεμβαίνουσας, τυχόν αποδεδειγμένη μη πλήρωση, αλλά μη απόδειξη πλήρωσης της παραπάνω απαίτησης, που όμως αποδεικνύεται εν τέλει σαφώς δια του ανωτέρω 1-Γ-03.3 σχεδίου της προσφοράς της παρεμβαίνουσας. Άρα, ο ισχυρισμός χχι είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον ισχυρισμό χχχί, το κεφ. 12.2.5 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ περί του ηλεκτροπαραγωγού ζεύγους, το οποίο συνιστά μέρος του Πίνακα Συμμόρφωσης και ούτως, η συμμόρφωση με αυτό συνιστά επί ποιινή αποκλεισμού περιεχόμενο και ζητούμενο της προσφοράς, αναφέρεται τι θα καλύπτει αυτό κατ' ελάχιστο και ποιες μονάδες, ουδόλως δε αναφέρεται στις μονάδες κάλυψης η μονάδα χημικής αποφωσφόρησης που προβάλλει ο προσφεύγων ως μη υπολογισθείσα στη διαστασιολόγηση του ηλεκτροπαραγωγού ζεύγους της παρεμβαίνουσας. Περαιτέρω, ναι μεν η σελ. 13 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ αναφέρει ότι η μονάδα εξάμμωσης θα πρέπει να σχεδιαστεί για να περιλάβει 2 παράλληλες μονάδες, ώστε η δεύτερη να λειτουργήσει σε περίπτωση που η μία μονάδα βρεθεί εκτός

λειτουργίας, τούτο όμως προφανώς σημαίνει ότι η 2^η μονάδα θα λειτουργεί όταν δεν θα λειτουργεί η πρώτη και όχι ότι θα λειτουργούν και οι 2 ταυτόχρονα και άρα, η απαίτηση της σελ. 57 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ περί διαστασιολόγησης του η/ζ ζεύγους, ώστε να καλύπτει το 100% της λειτουργίας της μονάδας προεπεξεργασίας που περιλαμβάνει τη μονάδα εσχάρωσης και εξάμμωσης, αναφέρει ως 100% τέτοιας λειτουργίας, αυτή που λαμβάνει χώρα με μια μονάδα εξάμμωσης και όχι 2 (αφού δεν προβλέπεται ταυτόχρονη λειτουργία 2 μονάδων, αλλά 1, η οποία θα είναι είτε η κύρια είτε η εφεδρική, αν δεν λειτουργεί η κύρια), όπως αβάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων. Κατ' αποτέλεσμα, η διαστασιολόγηση του η/ζ ζεύγους έπρεπε να καλύπτει την λειτουργία μίας μονάδας εξάμμωσης, κατ' απόρριψη των περί του αντιθέτου ισχυρισμών. Περαιτέρω, η απαίτηση για ISO κατασκευαστή Η/Ζ ζεύγους αφορά όρο του ΤΕΥΧΟΥΣ 5.3, που κατά τη ΣτΕ 2407/2021, δεν συνιστά πλαίσιο όρων που κατά το στάδιο αξιολόγησης προσφοράς μπορούν να οδηγήσουν σε αποκλεισμό, ενώ δεν προβλέπεται στα υποβαλλόμενα έγγραφα προσφοράς-στοιχεία τεκμηρίωσης εξοπλισμού, που ορίζει το ΤΕΥΧΟΣ 4-ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΡΓΟΥ. Επιπλέον και όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας περί πλημμελούς διαστασιολόγησης του η/ζ ζεύγους λόγω μη λήψης υπόψη κατά αυτή του αντλιοστασίου απόρριψης περίσσειας ιλύος, προκύπτει, ότι το αντλιοστάσιο απόρριψης περίσσειας ιλύος περιλαμβάνεται στα κατά τον όρο 12.2.5 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ αντικείμενα κάλυψης δια του ηλεκτροπαραγωγού ζεύγους, το οποίο συνιστά μέρος του κατ' άρ. 12.1 ΤΣΥ υποσταθμού της ΕΕΛ, το οποίο με τη σειρά του τυγχάνει διαστασιολόγησης με την προσφορά κατά τον ΚΜΕ, ΤΜΗΜΑ 1 ΚΕΦ. 7. Και ναι μεν, όπως εξηγεί κατά τους υπολογισμούς της παρεμβαίνουσας, το η/ζ ζεύγος πρέπει να καλύπτει 325,38 Kw για την κάλυψη των αναγκών πλην της αντλίας αυτής, ενώ η απαίτηση για την κάλυψη του φορτίου της τελευταίας ανέρχεται σε 1,95 KW, όπως ήδη στην προσφορά της παρεμβαίνουσας, ΤΕΥΧΟΣ 1 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 7, σελ. 77 αυτή υπολογίζεται, και άρα, η συνολική απαιτούμενη ισχύς ανέρχεται, μαζί με αυτή την αντλία σε 327,33 kw και άρα, σε $327,33/0,8 = 409,16$ kva (συντελεστής μετατροπής που ήδη αναφέρεται στην προσφορά της

παρεμβαίνουσας, βλ. ως άνω ΤΕΥΧΟΣ 1 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 7, σελ. Π-8, Π-9, Π-11), ισχύς που υπερκαλύπτεται από το συνεχούς ισχύος 450 kva ζεύγος που προσφέρει η παρεμβαίνουσα, το οποίο καλύπτει και απαίτηση σε ισχύ εκκίνησης, αφού διαθέτει εφεδρική ισχύ 495 kva που αντιστοιχεί σε 396 kw, η οποία υπερκαλύπτει και την ισχύ εκκίνησης συμπεριλαμβανομένης αντλίας περίσσειας ιλύος $(327,33-23,94)+2,3 \times 23,94 = 358,45 \text{ KW}$ ή $358,45/0,8 = 448,06 \text{ kva}$, ακριβώς κατά τον τρόπο υπολογισμού ισχύος εκκίνησης, κατά τη μέθοδο υπολογισμού στη σελ. 65 ΤΕΥΧΟΥΣ 1 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 7 προσφοράς της). Πλην όμως, όπως και ο αναθέτων συνομολογεί και ουδόλως αντικρούει ο παρεμβαίνων, ουδόλως συμπεριέλαβε τις ανάγκες ηλεκτροδότησης της αντλίας περίσσειας ιλύος στη διαστασιολόγηση και τους υπολογισμούς απόδοσης του η/ζ ζεύγους και άρα, η παρεμβαίνουσα απλώς προβάλλει εκ του αποτελέσματος πρακτική επάρκεια της ισχύος του τελευταίου, χωρίς να αναιρεί την έλλειψη στον πίνακα διαστασιολόγησης του η/ζ ζεύγους, που όμως συνιστούσε κατά τον ΚΜΕ και τη ΤΣΥ, ως και τον Πίνακα Συμμόρφωσης αποδεικτικό ζητούμενο της προσφοράς, που δεν δύναται να αναπληρωθεί δια διευκρινίσεων ή δια της παρέμβασης, αφού τούτο αντιβαίνει στην ίση μεταχείριση και τη διαφάνεια της διαδικασίας. Άρα, ο ισχυρισμός κκχι πρέπει να γίνει δεκτός, όσον αφορά την δια της παρ. 143 της προσφυγής, επιμέρους αιτίαση περί μη λήψης υπόψη στη διαστασιολόγηση του η/ζ ζεύγους, της ανάγκης κάλυψης, ήτοι του φορτίου της αντλίας περίσσειας ιλύος και άρα, προς τούτο η προσφορά της παρεμβαίνουσας πάσχει λόγω παράβασης του ΚΜΕ ΤΜ. 1 ΚΕΦ. 7 και του όρου 12.2.5 ΤΣΥ (που προβλέπει τη λήψη υπόψη 100% του φορτίου της συγκεκριμένης αντλίας στη διαστασιολόγηση του η/ζ ζεύγους), που κατά τον Πίνακα Συμμόρφωσης συνιστούν υποχρεωτικό ζητούμενο και όρο της προσφοράς. Όσον αφορά τον ισχυρισμό κκχιν, ναι μεν το σημ. 12.1 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ορίζει ότι «Στο κτίριο του υποσταθμού θα υπάρχει ανεξάρτητος χώρος ... για την εγκατάσταση οργάνων μέτρησης και προστασίας μέσης τάσης», πλην όμως, βλ. και ανωτέρω ΣτΕ 2407/2021, έγινε δεκτό από την ανωτέρω επί της νυν διαδικασίας Απόφασης, ότι, σκ. 22, «εφ' όσον οι επίμαχες προδιαγραφές δεν είχαν περιληφθεί στον Πίνακα

Συμμόρφωσης, οι αποκλίσεις, που τυχόν παρουσίαζε η προσφορά της αιτούσης από τις προδιαγραφές αυτές, δεν επέφεραν ως συνέπεια τον αποκλεισμό της ούτε αποτελούσε η τήρηση των εν λόγω προδιαγραφών αντικείμενο ελέγχου κατά το συγκεκριμένο στάδιο του διαγωνισμού» και τέτοια απαίτηση δεν υφίσταται στον Πίνακα Συμμόρφωσης, ο οποίος αποκλειστικά αναφέρεται σχετικά με το κεφ. 12 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ, στον μετασηματιστή ΕΕΛ κατά την παρ. 12.2.2 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ και το Η/Ζ ΕΕΛ κατά την παρ. 12.2.5 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ. Άρα, σε κάθε περίπτωση, ο ισχυρισμός κκxiv είναι απορριπτός. Όσον αφορά τον ισχυρισμό κκxv, περί του ότι δεν αναφέρεται στην προσφορά της παρεμβαίνουσας που θα λάβει χώρα εγκατάσταση ανιχνευτών αερίων και δεν προσδιορίζεται το είδος ανίχνευσης, στο ΤΜΗΜΑ 3, ΜΕΡΟΣ 3.1, ΚΕΦ. 15, παρ. 15.12.1-15.1.2.2 προσφοράς της παρεμβαίνουσας, σελ. 193-194 αναφέρεται σειρά αυτοτελών αισθητήρων ανά τύπο αερίου, όπως μεθάνιο, υδρόθειο, οξυγόνο και χλώριο, όπως και ότι «Σε κλειστούς χώρους, όπου διακινούνται λύματα, ιλύς, χημικά κτλ λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για την πρόληψη κινδύνων από την μείωση της συγκέντρωσης του οξυγόνου στην ατμόσφαιρα, πυρκαγιά, έκρηξη, δηλητηρίαση, μόλυνση του προσωπικού κτλ. Για τον λόγο αυτό, είναι απαραίτητη η ύπαρξη μόνιμου εξοπλισμού ανίχνευσης για την παρακολούθηση της ατμόσφαιρας στους χώρους αυτούς με αισθητήρες κατάλληλους ανά περίπτωση.» και άρα, περιγράφηκε και ο χώρος εγκατάστασης, τούτο δε, ενώ δεν ζητήθηκε οτιδήποτε ειδικότερο από τη διακήρυξη και ειδικότερος εντοπισμός τους, απορριπτομένου ούτως του ισχυρισμού κκxv. Όσον αφορά τον ισχυρισμό κκxvi, περί του ότι η παρεμβαίνουσα δεν προσφέρει εσχάρκαρδο στο αντλιοστάσιο ..., θυρόφραγμα και δικλείδες απομόνωσης βαρυτικού αγωγού, καταρχάς κατά τα σχέδια 2-M-A3 και 8-Δ-01 προσφοράς της παρεμβαίνουσας προκύπτει ότι προβλέφθηκαν δικλείδες απομόνωσης, αλλά και θυροφράγματα απομόνωσης στο φρεάτιο μερισμού του αερισμού της ΕΕΛ. Άλλωστε, η αναθέτουσα από 1-10-2021, είχε διευκρινίσει πριν την υποβολή προσφορών στην παρεμβαίνουσα και κατόπιν ερωτήματος της τα

εξής «Ερώτημα 5 Διευκρινίζεται ότι για την περίπτωση αντλιοστασίων μεταφοράς τα οποία δεν δέχονται απευθείας λύματα από βαρυτικό δίκτυο ακαθάρτων, δεν είναι υποχρεωτική η τοποθέτηση εσχαροκάδων, όπως ακριβώς ισχύει για την περίπτωση των Ενδιάμεσων αντλιοστασίων 1 και 2 βάσει των αναφερόμενων στην παρ. 5. του συμβατικού Τεύχους 3 (Τεχνική Συγγραφή Υποχρεώσεων).», κοινοποίησε δε αυθημερόν την απάντηση αυτή σε κάθε ενδιαφερόμενο προς συμμετοχή και ειδικώς και προς τον προσφεύγοντα, μαζί με το συναφές ερώτημα που δι' αυτής της διευκρίνισης απαντήθηκε, παραδεκτώς ούτως αποσαφηνίζοντας έναντι κάθε διαγωνιζομένου, ότι για αντλιοστάσια μεταφοράς που δεν δέχονται απευθείας λύματα από βαρυτικό δίκτυο ακαθάρτων, όπως το αντλιοστάσιο ... δεν απαιτείται πρόβλεψη εσχαρόκαρδων και τούτο ενώ κατά τη σελ. 9 ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ, η πρόβλεψη θυροφραγμάτων απομόνωσης είναι υποχρεωτική, μόνο αν το αντλιοστάσιο εξοπλίζεται με εσχαρόκαρδο. Επομένως, αφού για την κατηγορία αντλιοστασίων, όπως το ..., όπου πλέον δεν απαιτείται εσχαρόκαρδος, δεν απαιτείται ούτε θυρόφραγμα απομόνωσης. Άρα, όλες οι αιτιάσεις του ισχυρισμού xxxνι είναι απορριπτέες. Περαιτέρω, απαραδέκτως και εκπροθέσμως δια του υπομνήματος του ο προσφεύγων, κατόπιν κοινοποίησης σε αυτόν Απόψεων της αναθέτουσας που αποδεικνύουν το αβάσιμο των ισχυρισμών του, αποπειράται να μεταβάλει τον ισχυρισμό του, προβάλλοντας πλέον, ότι κατά την προσφυγή θεώρησε λανθασμένα ότ υπήρξε παράλειψη αναγραφής των θυροφραγμάτων, ενώ πλέον επικαλείται μη τεχνικώς ορθή προσφορά της παρεμβαίνουσας, λόγω του ότι τα αντλιοστάσια ανακυκλοφορίας ανάμεικτου υγρού επικοινωνούν με τις δεξαμενές μέσω υποβρυχίων οπών που θα έπρεπε να απομονωθούν, ούτως προβάλλοντας νέους ισχυρισμούς μη προβληθέντες με την προσφυγή και εκφεύγοντας της απλής ανάπτυξης των ήδη προβληθέντων δι' αυτής ισχυρισμών και της απλής αντίκρουσης των κατά των δια της προσφυγής ισχυρισμών του, απάντησης της αναθέτουσας και του παρεμβαίνοντος, κατά παράβαση του άρ. 365 Ν. 4412/2016 και επιπλέον και εκπρόθεσμα. Άρα, σε κάθε περίπτωση ο ισχυρισμός xxxνι είναι απορριπτέος. Κατά συνέπεια των ανωτέρω, κατ'

αποδοχή των υπό i, xv, xx και xxii ως άνω ισχυρισμών, η προσφορά της παρεμβαίνουσας είναι απορριπτέα.

5. Επειδή περαιτέρω, και ασχέτως ότι ούτως ή άλλως κατ' αποδοχή των ανωτέρω, βλ. προηγούμενη σκέψη, η προσφορά της παρεμβαίνουσας τυγχάνει απορριπτέα, αυτοτελώς απορριπτέοι τυγχάνουν οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα περί ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας και παράνομης παράλειψης της αναθέτουσας να καλέσει αυτήν προς επεξηγήσεις επί του ύψους της προσφοράς της, ως και κατά κακή ενάσκηση της ευχέρειας της αναθέτουσας, μη κρίσης της προσφοράς ως καταρχήν ασυνήθιστα χαμηλής και τούτο, ασχέτως ότι ο προσφεύγων προβάλλει το πρώτον τα ανωτέρω ενώπιον της ΑΕΠΠ, χωρίς ούτως να συντρέχει περίπτωση ενώπιον της αναθέτουσας σχετικών ισχυρισμών και υποχρέωσης αυτής, κατά περίπτωση, να απαντήσει. Αλλά, οι ως άνω ισχυρισμοί είναι απορριπτέοι, διότι εξαντλούνται αποκλειστικά σε εκ του προσφεύγοντος καταγραφές εκ μέρους του αυθαίρετων και αναπόδεικτων τιμών μονάδας και υπολογισμού ούτως κατά τον ίδιο, προσήκοντος κόστους επί επιμέρους εργασιών και εξοπλισμών, επί των οποίων όμως ελλείπει οιοδήποτε αποδεικτικό έρεισμα, αλλά και ακόμη και οιοσδήποτε ορισμένο, έστω και κατ' αναπόδεικτη επίκληση του προσφεύγοντος, στοιχείο, βάσει του οποίου προκύπτει έστω και μία, από τις εκ μέρους του επικαλούμενες ανά εργασία αξίες. Παρά, ο προσφεύγων για κάθε αξία που επικαλείται ως εύλογη, αόριστα αναφέρει ως έρεισμά της «εκτίμηση από παρόμοια έργα» ή «τιμές εμπορίου» ή κατά περίπτωση εξοπλισμού αναφέρεται σε μία μόνη προσφορά για το υλικό από κάποιον επικαλούμενο προμηθευτή. Πλην όμως, ακριβώς δεδομένου ότι επικαλείται όχι τυχόν υποκοστολόγηση επί κάποιας τυχόν επιμέρους αξίας εξοπλισμού ή εργασίας, αλλά σε επίπεδο φυσικών μερών του αντικειμένου της σύμβασης, όπως άλλωστε δόθηκαν και οι οικονομικές προσφορές, το γεγονός ότι σε ιδιαίτερα μεγάλο μέρος τους, οι ανά φυσικό μέρος αιτιάσεις του προσφεύγοντα ερείδονται επί αόριστα επικαλούμενων τιμών αγοράς και εμπειρίας από άλλα έργα, περί των οποίων ουδόλως αναφέρεται άλλωστε

ταυτότητα ή συνάφεια εργασίας στην οποία αναφέρεται εκάστη αξία που προβάλλει ο προσφεύγων, εν τέλει προκύπτει αοριστία επί κάθε (προκύπτουσας εκ συνδυασμού τιμών προμηθευτών και αόριστων τιμών ή και αποκλειστικά εξ αόριστων τιμών) αιτίασης υποκοστολόγησης επί κάθε φυσικού μέρους. Περαιτέρω και επί του φυσικού μέρους 15 περί οργάνων μέτρησης, όπου καταρχήν οι ισχυρισμοί ερείδονται σε ανά είδος μία προσφορά κάποιου συγκεκριμενοποιούμενου προμηθευτή, αφενός η μία μόνο προσφορά δεν συνιστά έρεισμα συναγωγής ότι συνιστά μέση και εύλογη τιμή της αγοράς, αφετέρου απεικονίζει την αξία στην οποία πωλεί τον εξοπλισμό (αφού το φυσικό μέρος 15 αναφέρεται σε εξοπλισμούς) του συγκεκριμένου προμηθευτή και τούτο, χωρίς ουδόλως να προκύπτει ταυτότητα χαρακτηριστικών μεταξύ εξοπλισμού προμηθευτή εκ του οποίου ελήφθη η προβαλλόμενη τιμή και εξοπλισμού που προσφέρει η παρεμβαίνουσα. Επιπλέον των ανωτέρω και σε κάθε περίπτωση, ο άνευ ΦΠΑ προϋπολογισμός της σύμβασης προ ΓΕ-ΟΕ, απροβλέπτων και αναθεώρησης, δηλαδή τιμή εργασιών και λειτουργία ορίστηκε σε 5.917.821,80 ευρώ και η προσφορά της παρεμβαίνουσας άνευ ΦΠΑ ανέρχεται σε προ ΓΕ-ΟΕ, απρόβλεπτα και αναθεώρηση, τιμή εργασιών και λειτουργία 3.843.000,00 ευρώ και άρα, η παρεμβαίνουσα παρείχε έκπτωση 35,06% επί του προϋπολογισμού εργασιών και λειτουργίας, ενώ ο προσφεύγων παρείχε αντίστοιχο τίμημα προσφοράς 4.959.134,67 ευρώ και άρα, αντίστοιχη έκπτωση 16,2%. Στο δε Φυσικό Μέρος 15 προσέφερε ο ίδιος ο προσφεύγων τιμή εξοπλισμού και τιμή εγκατάστασης κατώτερης όσων ο ίδιος προβάλλει ως ελάχιστο εύλογο κόστος, το ίδιο και για το ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΡΟΣ 13, όπου προσέφερε λιγότερο από το ήμισυ της αξίας που προβάλλει ως εύλογη και δη, με λήψη υπόψη εν μέρει και προσφορών συγκεκριμένων προμηθευτών, αλλά και ενώ η αξία που προβάλλει προς υπόδειξη ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς της παρεμβαίνουσας υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της διακήρυξης, για το ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΡΟΣ 7 και ως προς ειδικά τα έργα πολιτικού μηχανικού προβάλλει ως εύλογη αξία, πολλαπλάσια αυτής της δικής του προσφοράς και ενώ η παρεμβαίνουσα προσέφερε σχεδόν την ίδια αξία με τον ίδιο σχετικά, ενώ για το ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΡΟΣ 5 κατά το τμήμα έργων πολιτικού μηχανικού όπου ο ίδιος ο

προσφεύγων έστω προσέφερε άνω της τιμής που προβάλλει ως ελάχιστης εύλογης, το σύνολο των υπολογισμών του ερείδεται σε κατ' εκτίμηση από αορίστως αναφερόμενα «παρόμοια έργα» στοιχεία. Όσον αφορά το ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΡΟΣ 17, ο προσφεύγων προβάλλει ως ελάχιστο εύλογο κόστος και μάλιστα ως στοιχειοθετούμενο δια των υπολογισμών του περί προσφορών τρίτων και δια υπολογισμού αποδοχών προσωπικού, ένα μέγεθος υπερδιπλάσιο του αντίστοιχου της δικής του προσφοράς και περί το 70% μεγαλύτερο από αυτό του προϋπολογισμού της διακήρυξης. Προφανώς δε, αιτιάσεις κατά τις οποίες το αληθές κόστος υπερβαίνει τη διακήρυξη προβάλλονται απαραδέκτως, λόγω ανεπιφύλακτης συμμετοχής και του προσφεύγοντα, αλλά και προδήλως αορίστως, αφού υπό τις ίδιες πμές προϋπολογισμού συντάχθηκε και η προσφορά του προβάλλοντος ακριβώς τα ως άνω κόστη, ως αληθή, προσφεύγοντα, ενώ αιτιάσεις κατά τις οποίες το αληθές κόστος υπερβαίνει το κόστος που αποδεδειγμένα υπολόγισε ο ίδιος ο προσφεύγων, προδήλως προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος, αλλά και ομοίως αορίστως και αβασίμως, καθώς εν τέλει ο ίδιος προβάλλει εκτιμήσεις και προσφορές τρίτων που δεν έλαβε υπόψη στην προσφορά τη δική του και κατ' αποτέλεσμα, τα εξ αυτού επικαλούμενα στοιχεία είναι είτε αβάσιμα είτε επιλεκτικά προβαλλόμενα, χωρίς να αντιστοιχούν στις σχετικές εύλογες αξίες. Άρα, πρώτον, η παρεμβαίνουσα δεν προκύπτει ότι προσέφερε κάποια έκπτωση που υπερβαίνει τα κατά την κοινή πείρα αναμενόμενα σε αντίστοιχο έργο ούτε προκύπτει ως καταρχήν υπέρμετρη ούτε απέχει ιδιαίτερα από την προσφορά του προσφεύγοντα που κατετάγη καταρχήν ως τρίτος αποδεκτός μειοδότης, πριν τον εν τέλει αποκλεισμό του δεύτερου μειοδότη που προσέφερε 25,15% έκπτωση και χωρίς ο προσφεύγων να προβάλλει οτιδήποτε περί σχετικών τιμών συμβασιοποίησης αντίστοιχων έργων και εντός της προκείμενης περιόδου, παρότι άλλωστε, η αναθέτουσα προβάλλει σειρά έργων αντίστοιχης φύσης, όπου έλαβε χώρα συμβασιοποίηση με αντίστοιχη ή και μεγαλύτερη έκπτωση σε σχέση με αυτή της νυν παρεμβαίνουσας, δια των αρχικών της Απόψεων. Δεύτερον, το σύνολο των προβαλλόμενων εκ του προσφεύγοντος αιτιάσεων περί χαμηλής προσφοράς της παρεμβαίνουσας, ερείδονται είτε σε

προβαλλόμενα κόστη, που καταλήγουν να υπερβαίνουν τις αντίστοιχες τιμές της προσφοράς του προσφεύγοντα και άρα, προβάλλονται και άνευ εννόμου συμφέροντος, αλλά και αορίστως, καθώς ο ίδιος ο προσφεύγων εν τέλει δεν έλαβε καν υπόψη τα στοιχεία που ο ίδιος επικαλείται είτε σε όλως αόριστες και αυθαίρετες εκτιμήσεις, χωρίς κανένα συγκεκριμένο έρεισμα. Άλλωστε, η εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενη απόκλιση της παρεμβαίνουσας από την ελάχιστη εύλογη αξία ανέρχεται σε 12,49% επί του προϋπολογισμού του έργου και άρα, κατά τον προσφεύγοντα η ελάχιστη εύλογη αξία αντιστοιχούσε σε 35,05% (έκπτωση παρεμβαίνουσας) – 12,49%= 22,56% επί του προϋπολογισμού της διακήρυξης, ένα προδήλως χαμηλό όριο εύλογης και μη ασυνήθιστα χαμηλής, έκπτωσης, το οποίο, δεδομένης της επίκλησης τριών από τον προσφεύγοντα, έχρηζε ειδικής τεκμηρίωσης που εν προκειμένω ελλείπει. Άρα, δεν προκύπτει στοιχείο εκ του οποίου δύναται να εξαχθεί καταρχήν συμπέρασμα περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς της παρεμβαίνουσας και ενώ ναι μεν, δεν οφείλει να αποδείξει ο προσφεύγων ότι αυτή είναι αδικαιολόγητα χαμηλή, αλλά πάντως οφείλει καταρχήν να προβάλει στοιχειοθετημένους ισχυρισμούς, που συγκροτούν μια ένδειξη περί του ιδιαίτερου και καταρχήν ασυνήθιστα χαμηλού της καθ' ης προσφοράς, ώστε περαιτέρω να κινηθεί η διαδικασία των εξηγήσεων και τούτο, ενώ η εκ της αναθέτουσας προβαλλόμενη αιτιολογία περί μη ασυνήθιστα χαμηλού χαρακτήρα της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, όπως προκύπτει από τις αρχικές ενώπιον της ΑΕΠΠ και κοινοποιηθείσες επικαίρως στον προσφεύγοντα, Απόψεις της, όπου επικαλείται σειρά αντίστοιχων έργων με ίδιες και μεγαλύτερες εκπτώσεις συμβασιοποίησης, ως στοιχεία της οικείας αγοράς και συναφή με το υπό ανάθεση έργο, προκύπτει ως πλήρης, ειδική και σαφής και ουδέν περί αυτής, συγκεκριμένο στοιχείο αντίκρουσης προβάλλει ο προσφεύγων και δια του υπομνήματός του. Συνεπώς, το σύνολο των περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς της παρεμβαίνουσας, ισχυρισμών της προσφυγής, είναι απορριπτέοι.

6. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω πρέπει να γίνει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθεί η Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ'

ο μέρος έκρινε δεκτή την προσφορά της παρεμβαίνουσας.

7. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει τη με αρ. 129/2020 Απόφαση του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος έκρινε δεκτή την προσφορά της παρεμβαίνουσας.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 15-3-2022 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ